

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om den gammeldanske Rim-Krønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 145. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_429-txt-shoot-idm1438/facsimile.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Nyt Aftenblad.

Løvedagen

18

d. 6te Mai 1826.

Kjøbenhavn. Udgivet og forlagt af Ove Thomsen; trykt i P. D. Kiøppings Bogtrykkeri.

Om den gammel-danske Rim-Kronike.

(Stutnings: see Nr. 17.)

Angenlende vil jeg følge denne Traad gjennem Mellem-Hjallingens Trossborg; thi dets maatte da Aften-Bladet, som en Parlaments-Ribende, tage Matten til Hjelp, og dets ved jeg nok, man kan ligesaa godt føve ind ved lange Taler om Substantiver og Verber, som ved mange Konjunctioner og lange Afsættelser. (Især dem med en paa Enden); men lidt maa jeg dog sige, og Noget af det mindst Kæbsommelige turde vi være den Bemærkning, at Emaan-Rabaterne: helst, hieset, især, maaske og rit; findes kun en eneste Gang i hele Rim-Kroniken, og det i sine Rim, hvad jeg tænker, blandt Andet, Kulde være nær ved at overbevise alle Sprog-Kiende om, at i det Mindste hveer en eller to, eller sine Skrivere har gjort hele Vogen, da de nok ved, det maatte være en teen Hørsmeffer, der Kulde holde Styr paa saadanne Puslinger, naar de først er gangt var smutter ind. *)

En anden sigelig Bemærkning er den, at selv hver Skjægs-Kongenes Ridsmægtige ikke, som May-Rind, udmærker sig ved en splinterig Vers-Begning,

*) Der hører vist nok noget til, sels som Pæsch, at holde sig med de Puslinger, men naar man kun først kan faste sig paa dem, naar det dog vil an, saa de skal være findes i Kroniken, uden S. 123 (hieset), 136 (især), 174 (hieset), 178 (rit), og 190 (maaske).

udmærker de dem dog saadansig ved noget, der kan give et lidt Lysigt; thi saaledes finder man i Bjørns fire Linier (S. 109) ikke mindre end tre splinterige Ord: mopen, hvilksund og sje,*) hvorefter det første kommer siden igjen, hos hans Eftermand, Harald Bjørnsen, finder man Steivoer og underet, den, som ellers aldrig komme for, og hvad finder man ikke i de fire Linier for Harald Gormsen, (S. 148) der lige saa:

Jeg ved ei hvad jeg rime kan,
om nogen Manddoms-Gierning,
herdi jeg ikke meget vand,
med Dico eller med Lærning!

For det første er her tre Gengangs Ord, nemlig: rime, Lærning, og Manddoms-Gierning, for det Andet betyder Manddom ellers, i denne Egn af Kroniken (ligesom Mandskab i Valdemars Sjera-Rim) Ledsagelse**), og for det tredje tolvte vist ingen Rim-Emed paa, at den Spille-Rugt, med sine Gæster alle, se rympede Nase haade af Dem Haarde. Enudes, og Gorm den Gamles Rim, især da de Kulde gaar i Takt med hans.

Den tredje og sidste Bemærkning faaar vel glæde de fremmede Ord i Mellem-Afsnittet, hvor, til jeg naturligvis regner alle dem, der har hjem-

*) Det splinterige Ord fortaaler jeg naturligvis kun Ord, man ikke ser hos det i Rim-Kroniken.
**) Manddom betyder nemlig til medrivet i Rogen-Mandens lighed, som sees S. 6. 42. 45. 57. 82. 93. 109, men ogsaa, undtagen i Lærning-Risset, som sagt, Mandskab og Forlemme.

